

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620202832
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6620202832.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom 824 96 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Pavlom Pospechom, so sídlom Advokátska kancelária 903 01 Senec, Lichnerova 23, proti žalovanému: Z. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. č. XX, o zaplatenie 505,12 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/62/2020-52 zo dňa 29.09.2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/62/2020-52 zo dňa 29.09.2020 vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 505,12 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 505,12 eur od 09.08.2020 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol o náhrade trov prvoinštančného konania a vyslovil povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 81 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o jej výške.

1.1. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie konštatoval skutkový a právny základ uplatneného nároku žalobcu, ktorý sa titulom úverového veriteľa domáhal voči žalovanému, ako úverovému dlžníkovi, zaplatenia istiny 505,12 eur s príslušenstvom na základe uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500225390 zo dňa 14.08.2018, ktorou poskytol žalovanému úver vo výške 400,- eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 20,18 eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 1 o viac ako tri mesiace, si veriteľ uplatnil právo podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, kedy úver po predchádzajúcom upozornení dlžníka zosplatnil ku dňu 13.12.2018. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi bola 505,12 eur, pozostávajúca zo sumy neuhradených záväzkov podľa úverovej zmluvy, t.j. súčet neuhradených splátok v sume 484,32 eur a zo sumy neuhradených náhrad poisťného v sume 20,80 eur. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a následne aj celej zosplatnenej sumy, žalobca si uplatnil aj nárok na zmluvné pokuty podľa čl. 8 ods. 8.1. zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 505,12 eur od 14.12.2018 do zaplatenia. Žalobca si zároveň uplatnil v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj úroky z omeškania vo výške 0,4 % p.a. zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a úrokov, teda zo sumy 505,12 eur od 14.12.2018 do zaplatenia. Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovaného so splácaním úveru

spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 400,- eur, žalobca si odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatnil len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 505,12 eur do zaplatenia. Súčasne si žalobca žalobným petítom uplatnil aj náklady spojené s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 52,88 eur a trovy konania.

1.2. Súd prvej inštancie uplatnený nárok právne posúdil podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, v spojení s ustanoveniami § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, ods. 9, § 517 ods. 1 a 2 a § 565 Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanoveniami osobitnej právnej úpravy zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení zákonov v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, konkrétne podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1 tohto zákona.

1.3. Následne súd prvej inštancie s poukazom na vykonané dokazovanie konštatoval, že mal preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 14.08.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá obsahovala tieto náležitosti: celková výška úveru 400,- eur, doba trvania zmluvy - na dobu určitú do termínu konečnej splatnosti úveru, úroková sadzba úveru 19,09 ročne, RPMN 20,76 %, celkové náklady spojené s úverom 84,32 eur, celková čiastka, ktorú musí v súvislosti s úverom dlžník zaplatiť 484,32 eur, výška pravidelnej splátky 20,18 eur (z toho splátka istiny úveru 16,67 eur a splátka úroku 3,51 eur), počet splátok 24, termíny splatnosti - 8. deň v kalendárnom mesiaci, dátum splatnosti prvej splátky 08.09.2018, termín konečnej splatnosti 08.08.2020, úroková sadzba pre prípad omeškania s úhradou splátok úveru 5,00 % ročne, výška náhrady poistného 5,20 eur/mesačne, počet platieb 24. Z prehľadu splácania, ako aj potvrdenia o odoslanej platbe, mal okresný súd preukázané, že dňa 14.08.2018 žalobca elektronickou platbou zaslal žalovanému sumu 400,- eur, pričom medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný nezaplatil žalobcovi ani časť dlžnej sumy, preto žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 13.12.2018.

1.4. Súd prvej inštancie považoval za potrebné prioritne skúmať splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatný celý dlh, za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Súd prvej inštancie však konštatoval, že mal listinne preukázané, že žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 1, 2 a 3 spolu vo výške 76,14 eur. Omeškanie najstaršej splátky bolo 74 dní s tým, že ak sa žalovaný dostane do omeškania s úhradou niektorej splátky o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky splátky. Oznámenie je datované dňom 21.11.2018 a žalovanému bolo doručené fikciou doručenia dňa 27.11.2018. Veriteľ po výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka mal pristúpiť k uplatneniu práva na zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Súd následne konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že by žalobca oznámil žalovanému zosplatenie úveru v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca v žalobe len uviedol, že k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok došlo dňa 13.12.2018. Na základe uvedeného dospel okresný súd k záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany žalobcu nemožno považovať za platné a preto vychádzal z pôvodného dojednania obsiahnutého v zmluve o plnení v splátkach. Ku dňu rozhodovania súdu už boli splatné všetky splátky úveru. Dlžná istina tak predstavuje 24 x 20,18 eur = 484,32 eur, plus suma neuhradených záväzkov na náhradu poistného vo výške 20,80 eur, spolu 505,12 eur, preto v tejto časti súd prvej inštancie žalobe žalobcu ako dôvodne podanej vyhovel (výrok I.).

1.5. Nakoľko žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, preto okresný súd žalobcovi priznal aj uplatnený zákonný úrok z omeškania z priznanej sumy, avšak až odo dňa 09.08.2020, t.j. odo dňa nasledujúceho po termíne konečnej splatnosti úveru, pretože od tohto dňa už žalovaný musel vedieť, že je so splnením dlhu v omeškaní. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.)

1.6. V súvislosti so zmluvnou pokutou, ktorú si uplatnil žalobca v spore, súd prvej inštancie uviedol, že má vedomosť o tom, že zmluvná podmienka, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa čl. 8. bod 8.1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bola viacerými súdmi vyhlásená za neplatnú (napr. rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 7Csp/167/2016 zo dňa 03.10.2017, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12Csp/46/2016 zo dňa 10.05.2017 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/468/2017 zo dňa 09.04.2018, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves

sp. zn. 2Csp/110/2016 zo dňa 12.12.2016). Na základe uvedeného mal žalobca v zmysle ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto zmluvnej podmienky voči všetkým spotrebiteľom. Pretože uvedená podmienka bola vyhlásená za neplatnú, súd nemohol priznať žalobcovi nárok z nej prináležiaci a súd prvej inštancie žalobu aj v tejto časti zamietol.

1.7. Súčasne súd prvej inštancie žalobu zamietol aj v časti uplatnenej náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 52,88 eur, pretože tento úkon bol vynaložený pred začatím konania vo veci samej, preto ho nie je možné považovať za trovy konania. Žalovanému boli priamo zo strany žalobcu zasielané viaceré výzvy a upomienky, preto ďalšiu výzvu žalovanému na zaplatenie dlhu, označenej ako pokus o zmier pred začatím súdneho konania, vyhotovenú advokátskou kanceláriou, súd prvej inštancie nepovažoval za účelnú, išlo by len o navyšovanie nákladov (trov právneho zastúpenia) na úkor spotrebiteľa. Žalobca navyše ani nepreukázal jeho zaslanie žalovanému. Nepreukázal, že zmier bol odoslaný, že sa dostal do dispozície žalovaného, teda že žalobca skutočne predmetný úkon vykonal.

1.8. O náhrade trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 a 2 CSP. Konštatoval, že predmetom konania bolo zaplatenie istiny 505,12 eur a náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 52,88 eur, spolu 558,- eur. V časti o zaplatenie 505,12 eur súd žalobe vyhovel, čo predstavuje úspech žalobcu 90,5 %. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (9,5 % zo žalovanej sumy), čo predstavuje úspech žalovaného. Žalobca bol v konaní úspešný, jeho čistý úspech predstavuje 81 %, preto mu súd prvej inštancie výrokom III. rozsudku priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v tomto rozsahu a súčasne vyslovil, že o výške trov rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II. a v závislom výroku III. podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie a to z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Namietal zamietajúce rozhodnutie výlučne v časti uplatneného nároku na zmluvnú pokutu. Dôvodil, že skutočnosť, že ustanovenie o zmluvnej pokute nie je individuálne dohodnuté, nespôsobuje jeho neplatnosť. Jasne a nesporne to vyplýva z § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia a) individuálne dohodnutá podmienka nikdy nie je neprijateľná podmienka, b) individuálne nedohodnutá podmienka je neprijateľná len vtedy, ak spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Následne odvolateľ citoval z nálezů Ústavného súdu ČR vo veci III. ÚS 3725/13 zo dňa 10.4.2014 (tzv. kauza bankových poplatkov). Podľa zákona a aj súdnej praxe (napríklad rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-34/13 Kušionová vs. Smart Capital) za neprijateľnú podmienku sa nepovažuje ustanovenie, ktoré odráža obsah zákonného ustanovenia. Podľa Súdneho dvora EÚ článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.

2.1. Odvolateľ argumentuje, že zmluvná pokuta dohodnutá v zmluve zodpovedá § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a jeho vykonávacieho predpisu (§ 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.), ako aj § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa nesmú byť vyššie ako ustanoví vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom pre uvedené zákonné ustanovenie bolo nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. a odvolateľ následne citoval ustanovenia § 3a ods. 1, ods. 2 a 3 tohto nariadenia.

Uvedené ustanovenie a obmedzenia zmluvnej pokuty boli podľa názoru odvolateľa dodržané. Súd prvej inštancie rozhodnutie o zamietnutí nároku na zmluvnú pokutu odôvodnil skutočnosťami, ktoré sú všeobecné, neurčité a nepreskúmateľné a súčasne ktoré sú v rozpore § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka (ktoré samo o sebe je normou na ochranu spotrebiteľa, čiže postup podľa tohto ustanovenia nie je ani v rozpore s ochranou spotrebiteľa a ani porušením zákona, čo sú základné pojmové znaky akejkoľvek neprijateľnej podmienky). Odvolanie proti výroku o náhrade trov konania podal žalobca z dôvodu, že ide o závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej. Na základe uvedených odvolacích argumentov odvolateľ navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napádanej časti, tak, že žalobe žalobcu vyhovie v celom rozsahu pôvodného petitu a žalovaného zaviazne na povinnosť náhrady trov konania žalobcu v celom rozsahu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej „odvolací súd“, alebo „krajský súd“), ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách prvoinštančného konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania, konštatuje, že súd prvej inštancie náležite a správne zistil skutkový stav veci, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Žalobca, ako odvolateľ, neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe súdu prvej inštancie v čase jeho rozhodovania, ani nežiadal doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jeho viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolaním len spochybnil vyvodený právny názor súdu prvej inštancie na podklade vykonaného dokazovania a na základe súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie správne zisteného skutkového stavu a nebolo preto potrebné zo strany odvolacieho súdu doplňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie (§ 384 a § 385 CSP).

6. Odvolací súd, vychádzajúc striktne z obsahu a dôvodov odvolania (§ 379 a § 380 CSP), zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho konania a odvolacím rámcom tak, ako ho vymedzil odvolacími dôvodmi odvolateľ, bolo preskúmanie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie ohľadom zamietnutia nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, uplatnenej v zmysle čl. 8 bodu 8.1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500225390. Aj napriek skutočnosti, že odvolateľ uviedol, že odvolaním napáda meritorný výrok II. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a z odôvodnenia rozsudku ohľadom tohto meritórneho výroku je zrejmé, že súd prvej inštancie zamietol žalobu sčasti nielen ohľadom nároku na zmluvnú pokutu (bod 42. odôvodnenia), ale aj v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania (odsek 41. odôvodnenia), ako aj v časti uplatnenej náhrady trov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 52,88 eur (bod 43. odôvodnenia), avšak pokiaľ sa dôvody odvolania dotýkali výlučne len časti zamietnutia žaloby v nároku na zmluvnú pokutu, ostatné zamietnuté nároky neboli predmetom odvolacieho konania a teda ani preskúmania ich vecnej správnosti odvolacím súdom.

7. Vychádzajúc z ustanovenia § 53a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia posudzovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

8. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že zamietol nárok na zmluvnú pokutu, ktorú si uplatnil žalobca v spore, s odôvodnením, že má vedomosť o tom, že zmluvná podmienka, od ktorej si žalobca odvodzuje svoj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa čl. 8. bod 8.1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bola viacerými súdmi vyhlásená za neplatnú.

9. Odvolací súd z predložených listinných dôkazov konštatuje obsah zmluvnej podmienky, s poukazom na ktorú si žalobca nárokoval voči žalovanému aj práv na zaplatenie zmluvnej pokuty: Podľa článku 8. bodu 8.1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500225390 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 07.08.2018 : „V prípade omeškania Dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo úrokov alebo jej časti, alebo s úhradou platby náhrady poistného veriteľovi je Dlžník povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p. a.). Ak

sa z dôvodu omeškania Dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo úrokov alebo jej časti o viac ako tri mesiace stali podľa článku 7. ods. 7.1. písm. a) tejto Zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka podľa tejto Zmluvy, je Dlžník povinný zaplatiť aj zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p. a.) zo zosplatených záväzkov podľa odseku 7.1. tejto Zmluvy.“

10. Odvolací súd má z vlastnej rozhodovacej činnosti (§ 186 ods. 1 CSP) vedomosť a aj preukázané, že zmluvná podmienka úplne totožného, prípadne obsahovo zhodného znenia s rovnakým obsahom a významom (viď dikciu citovaného znenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka), bola už v čase pred uzatvorením posudzovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere súdmi vyhlásená za absolútne neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky obsiahnutej v spotrebiteľskej zmluve a súčasne súdy v množstve svojich právoplatných rozhodnutí aj nepriznali plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto absolútne neplatnej zmluvnej podmienky (napr. rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7Csp/26/2017 zo dňa 21.06.2017, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 4Co/359/2017 zo dňa 21.06.2018, ale aj rozsudky, na ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal aj súd prvej inštancie, napr. Okresného súdu Skalica sp. zn. 7Csp/167/2016 zo dňa 03.10.2017, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12Csp/46/2016 zo dňa 10.05.2017 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/468/2017 zo dňa 09.04.2018, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2Csp/110/2016 zo dňa 12.12.2016). Na základe uvedeného mal žalobca v poukazom na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto zmluvnej podmienky do budúca voči všetkým ďalším spotrebiteľom. Pretože uvedená podmienka bola vyhlásená za absolútne neplatnú skoršími, v čase uzatvorenia posudzovanej zmluvy o úvere aj právoplatnými rozhodnutiami súdov v množstve iných sporov totožného dodávateľa voči spotrebiteľom, je tak zrejmé, že dodávateľ - žalobca si zákonnú povinnosť zdržať sa používania súdmi vyhlásenej absolútne neplatnej zmluvnej podmienky do budúca voči všetkým ďalším spotrebiteľom celkom zjavne nespĺnil a súd nemohol priznať žalobcovi nárok z nej vyvodенý. Súd prvej inštancie preto správne žalobu v tejto časti nezákonne uplatneného žalobného nároku s poukazom na zákonné znenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zamietol.

11. Možno potom zhrnúť, že právne a skutkové závery, na základe ktorých súd prvej inštancie meritórne rozhodol o časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa čl. 8 ods. 8.1 zmluvy o úvere, boli vecne správne a odvolacie argumenty žalobcu právne a skutkovo neobstoja. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v meritórnom výroku II. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. V nadväznosti na vecnú správnosť meritórnych výrokov (odvolaním nedotknutého výroku I. a potvrdeného výroku II.), je potom vecne správny aj závislý výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, pokiaľ okresný súd výrokom III. po konštatovaní miery procesného úspechu žalobcu 90,5 % a miery úspechu žalovaného 9,5%, následne vyhodnotil pomer úspechu k neúspechu žalobcu a priznal mu 81 % náhrady trov konania voči procesne menej úspešnému žalovanému. Aj v tomto výroku potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 ods. 1 CSP) a vyslovil, že žalovanému, ktorému by ako procesne plne úspešnej strane v odvolacom konaní inak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči procesne neúspešnému žalobcovi, náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, nakoľko mu celkom zjavne žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli (k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril).

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).